

[K. B. Andersen]

valget minus hr. Glistrups parti; det er fremsat af mig som formand for udvalget, hvad jeg er, fordi jeg er formand for folketinget. Alt dette ved hr. Glistrup; han taler som sædvanlig mod bedre vidende. Jeg skal ikke komme igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget for forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber og lov om anpartsselskaber. (Forbud mod aktionærlån)

[Af Rahbæk Møller (SF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 224. Fremsat 8/5 81).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Erling Jensen):

Ved gennemførelsen af de nugældende selskabslove i 1973 blev det tilladt selskaberne at yde aktionærlån, men af hensyn til kreditorerne og andre aktionærer kun mod betryggende sikkerhed og i det omfang, den bundne egenkapital ikke røres. Det blev endvidere foreskrevet, at ydede lån skulle opføres som en særlig post i årsregnskabets status, således at offentligheden, herunder aktieselskabsregisteret, kunne blive bekendt med långivningens omfang.

Der er nu fra socialistisk folkepartis side fremsat et lovforslag, der går ud på et totalt forbud mod alle former for lån til aktionærer, anpartshavere, bestyrelsesmedlemmer og direktører i selskabet eller dets moderselskab.

Når selskabslovene generelt tillader aktionærlån, skyldes dette, at aktionærlån kan

være fuldt ud legitime og rimelige dispositioner, f.eks. i forbindelse med generationsskifte blandt aktionærerne eller som en rimelig pengeanbringelse på tidspunkter, hvor selskabet ligger inde med betydelige likvide midler, der ikke kan anbringes i en bank til en passende forrentning.

Efter at reglerne nu har været gældende siden 1. januar 1974, er der næppe tvivl om, at mange af de ydede lovlige aktionærlån ikke ydes af ovennævnte hensyn, men ofte tilsigter andre hensyn, der kan være selskabet uvedkommende. Aktionærlån findes typisk i anpartsselskaber med få deltagere, således f.eks. i selskaber, hvor direktøren endog samtidig er eneste anpartshaver. I sådanne tilfælde kan aktionærlånet fungere som supplement til direktørens løn for at undgå beskatning, idet lån ikke beskattes og renten er fradragsberettiget.

Det må endvidere skønnes, at der eksisterer mange ulovlige aktionærlån. Det er vel især disse lån, som har tiltrukket sig offentlighedens opmærksomhed, idet aktieselskabsregisteret ikke har haft mulighed for at skride ind i nødvendigt omfang mod disse lån. Dette skyldes dels registerets generelt meget store arbejdsbyrde, dels vanskeligheder for registeret med at konstatere disse lån, hvilket bl.a. hænger sammen med de nugældende regnskabsreglers utilstrækkelighed på dette punkt. Og når registeret opdager et ulovligt aktionærlån, må registeret ofte konstatere, at bødesanktioner ikke kan iværksættes på grund af forældelse.

I en tid, hvor likviditeten generelt er stram, kan man i særlig grad rejse det spørgsmål, om det bør være berettiget, at selskabslovene tillader, at et selskab yderligere belastes likviditetsmæssigt ved at låne midlerne ud til aktionærer m.v. med deraf følgende større risici for kreditorerne for at lide tab.

Det er de her nævnte forhold, som også har motiveret forslagsstillerne til at fremsætte forslag om et totalt forbud mod enhver form for aktionærlån. Jeg er opmærksom på de problemer, aktionærlånene giver anledning til, og jeg forstår godt de synspunkter, der ligger bag forslaget. Vi er da også i industriministeriet og i aktieselskabsregisteret i gang med en kortlægning og undersøgelse af problemerne omkring aktionærlån med henblik på i forbindelse med den forestående revisi-